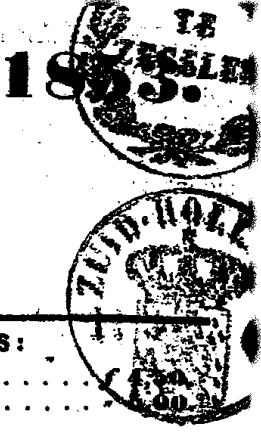

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . ' 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

WOENSDAG 14 SEPTEMBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:
JOH. NOMAN en ZONN, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . .
Voor de overige steden des Rijks . . . . .

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement f 60, Ned. Cour.

BERIGT.

Zij, die zich met het nieuwe kwartaal, beginnende op 1 October aankomende, abonneren op deze Courant, zullen *de Grondwet* reeds van af den 19den dezer — zijnde de dag van de opening der nieuwe zitting van de Staten-Generaal — gratis ontvangen.

JOH. NOMAN EN ZONN.

De Heer VAN HALL heeft, in de Eerste Kamer, trachten te wederleggen het verwijt, dat door de wet niemand zal worden bevredigd.

Als eerste bewijs, dat de wet wel bevredigt, haalt de Heer VAN HALL de houding aan der buitenlandsche Mogendheden jegens Nederland.

De Minister van Buitenlandsche Zaken zeide: Van alle andere mogendheden, zonder onderscheid, om het even of het zijn — het doet mij leed die woorden te moeten bezigen — Protestantsche of Catholieke mogendheden — ondervindt Nederland op het oogenblik de meest mogelijke sympathie in den meest mogelijke toestand, waarin men erkent, dat wij buiten onze schuld geraakt zijn. Van allegeniet het de meest mogelijke ondersteuning en goedkeuring op zijn gedrag.

Wij wisten niet: dat door de allocutie van den Paus ook geschokt was geworden het *„nationaal gevoel“* van alle andere mogendheden, zonder onderscheid, om het even of het zijn Protestantsche of Catholieke mogendheden;

dat de Nederlandsche wetgeving geroepen is, om alle andere mogendheden te bevredigen;

dat alle andere mogendheden Nederland behoeven, om die bevrediging te erlangen;

dat het Ministerie DONKER-VAN-HALL, ter handhaving der nationale eer en ter opluistering der historische herinneringen, de ondersteuning en de goedkeuring noodig had, om eene wet te maken, regelende eene binnenlandsche aangelegenheid;

dat dergelijke algemeene *„sympathie, ondersteuning en goedkeuring“* behooren tot de verschijnselen onzer innerlijke kracht.

Wij meenen daarentegen: dat het eener zelfstandige natie onwaardig en de ondermijning harer kracht is, zoodanige ondersteuning en goedkeuring, bij de regeling eener binnenlandsche aangelegenheid, te behoeven;

dat het een verschijnsel is, niet zeer ongelijk aan de *„sympathie“* jegens Turkije betoond, waarvan men het oogenblik der inslokking slechts met ongeduld verbeidt;

dat het Ministerie DONKER-VAN-HALL veeleer de sympathie, de ondersteuning en de goedkeuring van het *„Nederlandsche Volk“* had behooren te verwerven.

Was evenwel die geheele tirade niet een dier kunstmiddeltjes, welke, in verband met DONKERS zinspeling op de *„instorting“* van de *„Grondwet“* van 1848, gebruikt werden, om de Eerste Kamer in het verschiep te doen zien *„de onderwerping“* van alle andere mogendheden?

Niet onbelangrijk tevens zou het zijn te onderzoeken, of zoo geheel onschuldig voor de eer, de zelfstandigheid en vooral voor den *„constitutionneelen“* regeringsvorm van het vaderland de *„sympathie, de ondersteuning en de goedkeuring“* werden verkregen

van den keizer der Franschen,
van den keizer van Oostenrijk,
van den groothertog van Toskane,
van den koning van Napels,
van den keizer van Rusland!

De Heer VAN ANDRINGA DE KEMPENAER wil vooral niet geteld worden onder de *„dompers“*. Het schijnt, dat deze volksvertegenwoordiger er minder bezwaar in ziet, zich te scharen onder de *„Ja-broërs.“*

De aanhef zijner onzamenhangende redevoering luidt dus:

Even als de minister voor de zaken der Roomsche Katholieke dienst bij den aanvang dezer zitting een stap rugwaarts heeft gedaan, ten einde hier eene verklaring af te leggen omtrent en

zich te verantwoorden over zijne *„wezenheid“* gedurende de behandeling van dit belangrijk wetsontwerp — *„zine verantwoordings welke het mij in deze vergadering niet past te beoordeelen.“* — evenzoo zal ook ik een stap terug moeten doen, om niet te worden aangezien als een wetsontwerp heeft gegeven.

Welk begrip heeft de Heer DE KEMPENAER van zijn plicht als volksvertegenwoordiger, als hij meent, dat het hem in 's lands raadzaal niet past eene verantwoording te beoordeelen, die een verantwoordelijk, constitutioneel Minister aan de natie aflegt?

Meent de heer DE KEMPENAER dat zijn eed hem voorschrijft om eerbiedig te berusten in al hetgeen ministers gelieven mede te deelen?

Het schijnt zoo: want hij zegt verder:

„Bij de troonrede, Mijne Heeren, die deze zitting van de Staten-Generaal heeft geopend, heeft het hoofd van den Staat, aan wien opgedragen is, grondwettig te waken voor de veiligheid der ingezetenen, en speciaal in dezen, dat ieder kerkgenootschap zich houde binnen de wet, heeft de Koning, zeg ik, ons gezegd, dat hij levendig getroffen was daarover, dat *„duizenden zijner onderdanen in hun nationaal gevoel waren geschokt.“*

„Wanneer de Koning van den troon den volke verkondigt, dat het in zijn nationaal gevoel is geschokt, dan mogen zoodanige woorden niet ter zijde geschoven worden, dan is het de plicht van de vertegenwoordigers, het Hoofd van den Staat te ondersteunen, dan is het niet hier dat wij zullen roepen dat ons nationaal gevoel niet is geschokt, dat gene voldoende noodig is, of dat wij kunnen toepassen het *„laissez faire“* en ieder zal zich redden.“

De Troonrede is door het Ministerie aan den Koning *„voorgedragen“*. Het zijn de Ministers, die spreken. In een constitutioneel land is het nooit over 's Konings woorden dat gesproken wordt.

En nu wil de heer DE KEMPENAER, dat wanneer de Ministers zeggen: *„Wit is waar, de volksvertegenwoordigers in chorus uitroepen: „Ja, wit is wel degelijk zwart.“*

Of wanneer de Ministers zeggen *„van de drie miljoen inwoners achten wij duizenden geschokt, daarom moeten wij eene wet hebben, die drie en veertig volksvertegenwoordigers ongrondwettig hebben durven noemen,“* dan moet — volgens den heer DE KEMPENAER — de volksvertegenwoordiging uitroepen: *„Het is waar; zie, daar hebt gij uwe wet!“*

Als deze leer behoort tot *„de tegenovergestelde richting“*, die nu gevolgd wordt, het land zou vele duizenden jaarlijks kunnen sparen; want de volksvertegenwoordiging ware dan *„nodeloos en overbodig.“*

Onder het ministerie Thorbecke zag men zelden eene ridderorde schenken. Wanneer zulks geschiedde, werden de diensten, die dit eerbetoon hadden waardig gemaakt, meestal in het besluit vermeld. De ridderorde, die voor de optreding van dien minister begon beschouwd te worden, als een soort van borduursel, dat aan de rok van een president van een hof en regtbank, of van een burgemeester van eene stad behoorde, was daardoor in waarde gestegen.

Of het nieuwe ministerie, dat gezegd heeft in eene tegenovergestelde richting heen te willen, ook zoo streng op verdiensten zal letten, mag betwijfeld worden. Immers dezer dagen lazen wij, dat de baron Charles Rothschild met de orde van de Nederlandschen leeuw was begiftigd; en de vraag rees bij ons op, welke diensten die heer aan onzen staat had bewezen, die hem deze eere waardig maakte. Geheime diensten? Mogelijk! Had de heer van Hall dan wegens vroegere financiële manoeuvres nog een oude schuld aan de heeren Rothschild, die hij zich haast om aftoedoen, nu hij weer aan het ministerie is gekomen? Wij hebben er dan vrede mede. Schulden afdoen is zeker beter dan kansbiljetten vernietigen. Maar — wij meenen wel eens gehoord te hebben, dat ridderorden niet altijd voor *„bewezen“* diensten, maar ook wel eens voor *„te verwachten“* diensten worden verleend. Brrr! van Hall minister, Rothschild leeuwenridder geworden! Welke financiële speculatie hangt ons nu weder boven het hoofd? Indien de Rothschilds er mede gemoeid zijn, dan zal het ons meer dan eene ridderorde kosten.

(Weekblad van den Helder.)

De *„Nederlander“* heeft in zijne kolommen, eene door onderscheidene ingezetenen van Utrecht geteekende advertentie ongenomen, waarin het volk wordt opgeroepen, om zich in *„bewogen“* ontzet naar den Koning te begeven, ter overhandiging van een album.

De redactie van de *„Nederlander“* roept dus de *„massa“* op, *„het volk“*, waarvan de Heer GROEN zoo een afschuw heeft; het volk, welks invloed in 1848 met al hetgeen daardoor gesticht is, door hem als *„REVOLUTIONNAIRE“* en *„goddeloos“* wordt veroordeeld. Wij zeggen, de redactie van de *„Nederlander“* roept de massa op; immers zal men niet vergeten hebben, *„dat die redactie geene advertentien plaatst, welke strijdig zijn met haar gevoelen.“*

Naar aanleiding dezer advertentie, schijft de *„Tijd“* het navolgende, dat wij ter behartiging onzer lezers bijzonder aanbevelen:

„Uitvoerige toelichting zal dit *„Beroep op het volk“* niet behoeven. Het jaar 1848 ligt nog te versch in het geheugen, dan dat het herinnerd behoeft te worden, wat gewoonlijk met zulk eenen *„plegtigen optogt“*, waaraan het volk uitgenoodigd wordt zich *„aan te sluiten“*, bedoeld wordt. *„Qui assemble, émeut,“* zeide Mazarin, en hij wist het bij ondervinding. Mogt het voor de aanleggers van den *„plegtigen optogt“* nog niet te laat zijn om over dat woord hunne gedachten te laten gaan! en ook over dat ware en kernachtige woord van den heer Sloet tot Oldhuis: *„Het is gemakkelijker eene menigte op te ruijen dan te bevredigen; want eene opgeruide menigte heeft dikwijls hoogst overdrevene eischen.“* Het [April-] petitionnement, dat ging hij, een oogenblik later voort, was reeds op zich zelf eene opruijing, door de wijze waarop het geschiedde, door de middelen waardoor men het bevorderde, door de plaats, waar men het aanbeval. Hoe te qualificeren het bovenstaande *„Beroep op het volk“*?

Dit *„Beroep“* is ontleend aan een *„Beroep op het volk“* van den heer intusschen, onder die namen aan te nemen dien van den opvolger van Drieling, den hoofdmans van *„Vaderland en Koning“*, Mr. C. Th. baron van Lijnden, dien van een hoofdbestuurder van *„Unitas“*, Ch. G. Montijn, dien van den hartstogtelijken tegenstander der vorige regering, Dr. G. J. Mulder, dien van een hoofdleider van *„Nederland en Oranje“*, als N. D. Kemink, die van hevige anti-revolutionairen, als baron van Reede, baron Taets en Jhr. Mr. van Asch van Wijck. Komt u niet daarbij onwillekeurig de verklaring voor den geest van den *„Fakkelt“*, in zijn laatste Nummer: *„dat er tusschen de mannen van de Fakkelt en die van de Nederlander FEITSELIX eene verzoening is tot stand gekomen?“* En wordt die verklaring niet nog treffender, wanneer men bedenkt, dat de *„Nederlander“*, bijna op denzelfden dag als de *„Fakkelt“* schreef: dat *„de anti-revolutionnaire partij, in practische rigting, met den wensch en de bedoeling van menig een door wie hare beginselen niet worden beaamd, overeenstemt?“*

„Onder al zulke omstandigheden behoort gelet te worden op enkele plaatsen uit het *„Nieuwe volkslied bij den intogt van onzen geliefden Koning Willem III, binnen de Stad Utrecht, 14 September 1848.“* Wij zwijgen van den veel betekenenden, in dat volkslied heerschenden, toon; wij zwijgen van veel *„eigenaardigs“*, dat Utrecht op dit oogenblik aanbiedt, waarin de toon van dit volkslied zijne verklaring vindt; doch van *„inconstitutioneelen taal“* als de volgende mag niet gezegwen worden door hen, welker roeping het is de teekenen des tijds gade te slaan.

Het *„nieuwe“* (ja, wel *„nieuwe“*, helaas!) het *„nieuwe volkslied“* dan zingt als volgt:

„Leef, Willem drie, leef in ons hart!...
„Onneem de magt
„Aan 't volk, MET KRACHT!“

„Wij juichen blij: „de Koning leer!“...
„Zijn magt zij ras HERSTELD!
„Want in Gods kracht
„Ligt 's Konings magt;
„Het volk wacht op zijn daan!“

„... God waakt nog voor Nederland,
„En ook, o Vorst voor U!
„NEEM DAN OOK VRIJ DE MAGT IN HAND,
„Gij hoort het volk toch nu!“

Tot de mededeeling van deze regelen uit het *„Nieuwe volkslied“* bepalen wij ons. Toelichting behoeven zij niet. Niet te vergeten echter, dit ten slotte, schijnt ons, bij zulk eene *„toon“*, die wank door het orgaan der geheime genootschappen, door den *„Fakkelt“*, in zijn laatste Nummer, aan zijne volgers gegeven: *„De Grondwet is en blijft eene verborgenheid.“* En blijft een wassen neus! Zoo spreekt men over de *„Grondwet“* 1848 is het bij eenigen gesteld met den eerbied, welken men voor die Wet der wetten behoort te koesteren.

De *Niederlander* neemt, met blijkbaar welgevallen, de tirade over van den Heer VAN DAM, waarin die heer, zieh terecht beklagt over de buitensporigheden der periodieke drukpers.

Heeft de anti-revolutionnaire wel gevat, dat de president van *Unitas*, met ééne pennestreek het doodvonnis heeft uitgesproken over nagenoeg 130 van de 150 in ons land verschijnende bladen?

Dat er slechts twintig dagbladen zijn overgebleven; en dat onder dat kleine getal moeten schuilen: «de schandbladen, waarvan er helaas! te veel zijn in het Vaderland!» en waarop de heer VAN DAM niet wenschte te wijzen?

Zou de *Niederlander* ons ook kunnen inlichten, welke die «schandbladen» zijn, waarop de verdraagzame heer VAN DAM heeft gedoeld?

Zeer juist merkt de *Niederlander* op, dat niet regt was te vatten, wat de heer VAN DAM eigenlijk heeft willen zeggen;

maar dat onder de vrijheid van drukpers ook de onbepaalde keuze van den titel, van het uithangbord der couranten moet worden gebragt.

Als wij ons dan herinneren de schets, die algemeen en door alle schrijvers van het karakter van den *Niederlander* (van hem, wiens geboortegrond Nederland is) wordt gegeven;

als wij ons herinneren den roem van openhartigheid en goede trouw vooral, door den *Niederlander* steeds, ook buiten 's lands behaald;

en ons te gelijk herinneren, dat het in onze taal reeds geijkte woord: «*Niederlanderachtig*» juist het tegendeel uitdrukt van hetgeen het karakter van den *Niederlander* kenschetst, zoodat men zelfs den Prins van Oranje heeft toegezongen:

«Wees, wat uw lot als Koning zij,
«Echt *Niederlander*, bidden wij,
«Nooit *Niederlanderachtig*!»

dan vragen wij de *Utrechtsche Courant: Niederlander*, of ze niet wijs deed, wanneer ze omtrent haar uithangbord nog eens aandachtig nalas, wat VAN DER PALM over uithangborden heeft gezegd?

«Het is eene ellendige kunstgreep, maar die helaas! al te dikwijls is bij de hand genomen, aan de nietigheid, door uiterlijke vormen, het voorkomen der veelbeduidendheid te geven. Het is eene ware bedriegerij, die althans van het eerlijk grondgebied der kunsten en letteren behoorde verbannen te zijn. Maar gelijk doorgaans, vroeg of laat het bedrog zijnen meester loont, zoo kan men er ook hier bijkans met zekerheid staat opmaken; want al begoochelt en verblindt het voor een oogeblik, het wordt ontdekt, en daar men met medelijden had kunnen vrijkomen, oogst men verachting in. De geestrijke *Bellamy* heeft in zijnen *Poëtischen sepestaten* gezegd: het valt niet moeilijk, voor een gemeene kroeg het uithangbord te plaatsen: het groote Heeren-logement; maar men doe een stap daar binnen, en de teleurstelling klimt tot verontwaardiging.»

De secte der Mormonen tracht zich meer en meer uit te breiden. «De hoogepriester» zegt de *Kerkelijke Courant* van 2 Sept., «vergeet niet, om bij iedere rede aan te dringen op de veelwijverij, die hij zelf in «practijk brengt.»

Ook in Nederland kan die secte zich nu als kerkgenootschap nederzetten, zoo zij slechts zorgt, in hare bepalingen, betreffende inrigting en bestuur, geene op te nemen, welke de medewerking van het Staatsgezag vereischt.

De hoogepriester zal zijn zetel slechts met goedkeuring der Regering mogen vestigen, bijv. te Wijk-aan-Zee; maar overigens mogen verblijven in de hoofdstad.

In geen geval mag hij zijn titulatuur ten opzichte van een ander kerkgenootschap laten gelden; maar een predikbeurt in een kerkgebouw kan de regering niet verhinderen.

De getrouwe predikanten worden in de *Niederlander* en de *Bazuin* opgeroepen en aangespoord, om toch iets te verrigten ter handhaving van het regt der gemeente op eigen bekijdenis en kerkleer: — natuurlijk tegen de ontrouwe predikanten in het Nederlandsch Hervormd Kerkgenootschap.

Wordt de medewerking van het Staatsgezag daartoe niet vereischt? In eigen beoogen dat te beproeven, geeft geen kans op welslagen.

Buitenland.

ENGELAND.

Al Woensdag is in de Westminster-abdij het standbeeld van sir Robert Peel opgericht. Het is te Rome vervaardigd, levensgroot, uit zuiver wit marmor, en staat op een blaauw geaderd voetstuk. De gelijkenis is treffend; de groote staatsman wordt voorgesteld met eene rob papier in de rechterhand, waarmede hij in het Parlement versohijnt.

FRANKRIJK.

Het regeringsblad heeft een nader officieel bericht over

den aankoop van granen van wege de regering. De scherpe aanvallen der Belgische bladen daaromtrent, en de afkeuring van de bakkers en graanloopers in de hoofdstad over de bemoeijingen der regering om de prijzen te dwingen, hebben tot deze nadere verklaring aanleiding gegeven. Het blad zegt, dat de regering slechts in Engeland 419 duizend middelen graan heeft doen aankopen voor de jaarlijkse voorziening in de behoeften van de land- en zeevaart. Het voegt er bij, dat de regering hare pogingen niet zal uitstrekken dan om het verkeer gemakkelijker te maken en den handel te bevorderen.

— De Keizer zal het Noorden en Noordwesten des lands nog bezoeken; den 20 zal hij St. Cloud verlaten en zich over Atrecht en Rijssel naar Boulogne, Amiens enz. begeven.

— Men spreekt steeds van eene nieuwe leening, welke de regering voornemens zou zijn aan te gaan. Dit gerucht, benevens de gesteldheid der Oostersche zaken, heeft in de jongste dagen de beurs gedrukt.

— De regering heeft besloten anderhalf miljoen francs aan te wenden tot verbetering van de haven van Dieppe; doch het is ongegrond, dat zij aan die haven, met opoffering van wel 40 miljoen, eene militaire stelling wilde geven zoo als reeds voor eenigen tijd, vooral in Engeland, beweerd werd.

— Men spreekt ernstig van belangrijke verbeteringen in het postverkeer tusschen Frankrijk en Engeland.

— De heer Proudhon heeft een nieuw boek geschreven, getiteld *Programme d'une philosophie*; ofschoon van geen staatkundigen aard, heeft dat boek te Parijs geen drukker kunnen vinden, in weerwil er verscheiden gebreke aan werk hebben.

— Men klaagt thans meer over ziekten in de vruchten, als druiven, abrikozen, enz., dan over die in de aardappelen of over gebrek aan granen. Men begint die ziekten meer en meer aan het nalaten van het braakliggen of overdreven bemesting toe te schrijven.

— Het Keizerlijk Hof te Parijs heeft den 10 grootendeels het vonnis bevestigd, in eerste instantie gewezen in de zaak, van de *Ligue fédérale*; evenwel heeft het eenige der veroordeelden vrijgesproken en de straffen van anderen verzacht.

BELGIE.

Het verblijf der koninklijke familie te Namen is weder door vele blijken van vreugde en bewijzen van gehechtheid gekenmerkt. Ieder heeft door eene inschrijving het zijne tot opluistering van de stad bijgedragen, welke geldmiddelen niet toelieten groote onkosten te maken. Men heeft Namen niet onaardig eene Vlaamsche stad, te midden van het Walenland geheeten, en de aard der feesten heeft dit weder bevestigd. De koning heeft, wegens eene zware gevatte koude, daaraan geen deel kunnen nemen.

— De heer de Mulder, te Gend, een der geachtste boekverzamelaars des lands, is in 76jarigen ouderdom overleden.

— Te Mons bedraagt deze week de daling der graanprijzen 1 centime, te Doornik 2 centimes per pond.

DUITSCHLAND.

Men meldt uit Wesel, dat sedert eenige dagen de opmeting voor eene nieuwe rigting van den Arnhem-schen spoorweg tusschen Wesel en Dinslaken is aangevangen. De weg zal hier werkelijk nader bij den Rijn loopen. Die rigting der linie is door den minister van oorlog, in het belang van de militaire kas, verordend.

— De reederij te Hamburg neemt meer en meer toe. Men merkt vele nieuwe, zeer groote schepen op. Er waren dit jaar, tot Augustus ingesloten, een 80tal schepen minder aangekomen dan in 1852, doch dit is het gevolg van den laat ingevallen winter en van de vaart aller schepen op verre gelegen havens. Gemiddeld waren in de vijf laatste jaren in de eerste acht maanden des jaars 2547 schepen binnēn gelopen; dit jaar is het 2844 geweest. Het bekende klipperschip *Sovereign* behoort aan het huis Roosen en Comp. te Hamburg, en de vracht voor den togt daarvan van Engeland naar Australië bedraagt 11.500 L.; het is geadresseerd aan eene nieuwe firma in Melbourne, Roosen en Sieveking. Een ander groot schip is uit Hamburg naar Australië gecharterd. Klipperschepen ziet men daar meer en meer, en men gelooft dat zij de oude vaartuigen geheel zullen verdringen, daar zij sneller zeilen, ofschoon de ruimte voor de verzendingen der goederen daarop betrekkelijk geringer is.

— De tijdingen uit Luxemburg van den 9 Sept. melden dat de verandering van ministerie aldaar geheel onverwacht is gekomen; zoodat die in den beginne ongelukkig scheen. De voornamste reden daarvan schijnt in de moeilijkheden met het buitenland te liggen. De achteloosheid van den minister van buitenlandsche zaken was zoo verregaande, dat de dienstbrieven soms een jaar onbeantwoord bleven, ja, in de ernstigste zaken in het geheel geen antwoord werd gegeven. Van daar klagt op klagt van vreemde mogendheden, vooral van Pruisen, dat voor een half jaar een tractaat wegens een electri-

schen telegraaf had aangegaan, en de werkzaamheid reeds had doen aanvangen, in afwachting van een antwoord uit Luxemburg, dat tot nog toe was achterwege gebleven. De hoop der bezadigde lieden was nu maar dat die verandering van ministerie geen staatkundig schok kon mogt veroorzaken, en dat het nieuw bestuur eenigzins in den geest des volks zou blijven. Er is nog niet bepaald hieromtrent bekend. Men noemt nog altijd het meest de namen van de heeren Jarion en Simons, advocaten en Wurth-Paquet, vice-president van het Hof, von Scherff, advocaat-generaal, en Servais, raadsheer van het Hof. Die namen schijnen de bevolking weinig te behagen, en de heer Ph. Pescatore, vice-president der Kamer, die door den prins te Wolfersdange geraadpleegd is, moet dit niet hebben verbloed. Wellicht dat een ontbinding van de Kamer het gevolg der bedoelde samenstelling van het ministerie zal zijn.

— Den 7 dezer werd de onmiddellijke telegrafische gemeenschap tusschen Coblenz en Londen geopend.

— Den 6 dezer, 's avonds ten 7 ure, is H. M. de koningin-weduwe der Nederlanden met een extra-treint van Dresden te Leipzig aangekomen, van waar H. D. na een kort oponthoud, insgelijks met een extra-treint hare reis naar Weimar heeft voortgezet. H. M. de koningin der Nederlanden is, met H. D. jongsten zoon, Z. K. H. prins Alexander, in den avond van dienzelfden dag te Stuttgart aangekomen.

NOORDSCHE STATEN.

Prins Christiaan van Denemarken, de vermoedelijke troonsopvolger heeft een jaarlijksch inkomen van 50,000 rijksdaalders erlangd.

Den 20 Augustus heeft het Deensch Ministerie van binnenlandsche zaken eene wet tot het aanleggen van een ijzeren spoorweg van Kopenhagen naar Elsenburg uitgevaardigd.

Te Kopenhagen komen dagelijks nog eenige welnige cholera-gevallen voor. Tot 8 dezer bedroeg het totaal der aangetasten 7468, dat der gestorvenen 4051.

Te Stockholm waren tot 5 September 1380 personen door cholera aangetast en 630 daarvan gestorven.

Te Christiania bedroeg het getal der door de ziekte aangetasten tot 6 dezer 827, dat der daaraan overledenen 521.

ITALIE.

De heer Galli, minister van financien in den kerkeijken staat, heeft een bericht openbaar gemaakt, waaruit blijkt, dat de regering de intrekkingen van het paapieren geld wil bespoedigen. De schatkisthans ter waarde van eene kroon zullen den 20 September en de hant van 100 kroonen den 31 December ophouden gedwongen omloopswaarde te hebben. De eerste zullen tot 15 November aanstaands en de tweede tot 31 Jan 1854 in de staatskas ontvangen worden en daarna alle muntwaarde hebben verloren.

OOSTENRIJK.

De *Lloyd* berigt, dat den 21 dezer, zoowel de keizer van Rusland als de koning van Pruisen te Olmutz zullen aankomen.

De keizer van Oostenrijk zal zich een week vroeger derwaarts begeven.

— Het door het ministerie van koophandel seder verscheiden jaren uitgegeven werdende blad *Austria* zal tot besparing van kosten, met de redactie van de *Wiener Zeitung* worden ineengesmolten.

— Volgens de jongste berigten heeft onze regering de maatregelen van afsluiting tegen Zwitserland eenigermate verzacht. Het bezoek van ingezetenen uit Lombardije op de Zwitsersche markten wordt niet meer zoo bemoeijelijkt, als vroeger. Voor 't overige is de afsluiting vooral bij den tegenwoordigen stand der prijzen van de levensmiddelen, aan Lombardije even schadelijk als aan Zwitserland geweest.

TURKIJE.

Stellige nadere berigten heeft men niet over de Oostersche zaken. Doch allen komen daarin overeen, dat Rusland niet, aan de vorderingen van den Divan zal toegeven. Het *Journal de Frankfort*, dat met de Russische diplomatie in betrekking staat, geeft dit duidelijk te verstaan in eene half officiele mededeeling. De vraag is nu wat de Porte zal doen, als zij de weigering van Rusland verneemt. Zich onderwerpen, gelooft zij, die de krachten van Turkije naar waarheid raadplegen; volhardēn, die meenen, dat het gevaar de oude veerkracht aan het versleten raderwerk des Ottomaanschen Staats zal terug geven.

Inmiddels gaan de meeste Fransche en Engelsche bladen voort hunne verholgenheid tegen de Porte aan den dag te leggen. Onpartijdigen vint men dit onredvaardig. Want, ofschoon Rusland en Turkije thans eene stelling zijn, genlaatt, waarin zij elk op hunne beurt met veel schijn van reden, hun goed regt te verdedigen volhouden, zoo is het niettemin waar, dat de gemaakte bemiddelenste mogendheden, Turkije, krachtig tot verzet hebben aangespoord, dat

die aansporing de Porte van den aanvang af Ruslands... die hoogste mate van onregvaardigheid is, het daartegen opkomend gevoel der Turken euvcl te duiden. Rusland volgt eene staatkunde, die bij overlevering als 't ware op vergrooiting, vooral ten koste des Ottomanschen Rijks, uit is; de Turken volgen eene staatkunde van verzet daartegen, nu eens met de behoedzaamheid van den zwakkere, dan eens met het zwaard, dat van krachtiger tijden heugt. Doch de bemiddelende mogendheden, of uit onderlinge majiver, of uit najver tegen Rusland, laten zich door eene zeer dobbere staatkunde leiden en stellen den eenen dag Rusland, den anderen dag Turkije verantwoordelijk voor gevolgen, die onbevooroordeelden thans aan de eigene onzekere meening der vier mogendheden over het Oostersche vraagstuk beginnen toe te schrijven. Het waarschijnlijk gevolg zal zijn, dat Turkije thans weder verlaten wordt, zoo als meermalen het geval is geweest met kleinere mogendheden, die den invloed van conferentien en protocollen moesten ondervinden.

ZUIDZEE-EILANDEN.

Men heeft berigten uit Otaberte, van het begin van Junij. De toestand van dat eiland was zeer voldoende. De culturen breidden zich dagelijks meer en meer uit en de voortbrengselen van het eiland maakten een der belangrijkste takken van uitvoer naar Californie uit. Gedurende het jongste halfjaar was het getal schepen in de haven bijkans verdubbeld. Men verwachtte eerlang de stoomboot de Cook, van de groote compagnie der zuidzeevaart, die hare eerste reis zou doen, en van Honolulu in de Sandwich-eilanden zou komen.

Binnenland.

's Gravenhage, 13 September.

Het Staatsblad n°. 86 bevat de wet van 4 September jl., tot aanvulling der wet van 18 December 1852 (Staatsblad n°. 212), betreffende de pensioenen der Zee- en Landmagt.

Het Staatsblad n°. 87 bevat de wet van 4 September jl., houdende wijziging van eenige artikelen der wet van den 28sten Augustus 1851 [Staatsblad n°. 126], in zoover betreft de bevordering der Officieren van de Geneeskundige Dienst en die der Administratie bij de Zeemagt.

Het Staatsblad n°. 88 bevat de wet van 4 September jl., houdende voor zooveel de geneeskundige en administratieve diensten bij de Zeemagt betreft, wijziging van den staat A, behoorende bij de wet van den 28sten Augustus 1851 [Staatsblad n°. 127].

Het Staatsblad n°. 89 bevat de wet van 4 September jl., tot goedkeuring eener dading tusschen het Bestuur der Domeinen en de gemeente Genemuiden.

Het Staatsblad n°. 90 bevat de wet van 4 September jl. tot regeling van het Fonds van kooprijzen van Domijnen, dienst 1852.

Het Staatsblad n°. 91 bevat de wet van 7 September jl., houdende goedkeuring der dading tusschen Nederland en Costa Rica gesloten.

Men verneemt dat de Koning bereids bevestigd heeft het wetsontwerp tot regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen. Deze wet zal dienvolgens spoedig worden uitgevaardigd.

* Gisteren zijn de staatsie-rijtuigen en paarden uit de residentie naar Utrecht vertrokken, om gedurende het verblijf van Z. M. aldaar te worden gebezigd.

* In de residentie is aangekomen en aan het hôtel de l'Europe afgestapt de hertog Bernard van Saxe-Weimar met gevolg.

* Deze dagen heeft deze residentie verlaten de heer G. Belmont, luitenant-generaal der Nederlandsche Staten van Noord-Nederland. Zijn opvolger, de heer August Belmont, wordt spoedig alhier verwacht.

Gisteren middag ten 4 ure heeft in het kamp van Zeijst met de verschuldigde eerbewijzen de teraardebestelling plaats gehad van den kapitein J. A. G. Frouillé Wildeman, die aldaar plotseling is overleden.

* Zondag morgen ten 10 ure heeft in het Kamp eene kerkparade plaats gehad. Bij de godsdiensoefening werd de dienst vervuld door den weleerw. heer Ds. Speelman. Ten 12 ure groote parade. Ten 3 ure was er groot over van 30. couverts bij Z. M.

Onder de vele bezoekers van het kamp bij Zeijst vermeldt bijzonder vermeld te worden de heer Majoor de Kake, welke op 88jarigen leeftijd, als oudste officier bij het leger en als zoodanig gepensionneerd, Z. M. den eerz. als achterkleinzoon van Willem den vijfden, onder wien dien heer in dienst trad, kroep te ontmoeten.

* Voor de herstemming voor vier leden voor de kamer van koophandel en fabrieken, heden alhier gehouden, zijn ingekomen 292 bijjetten, van onwaarde 2. Geboven zijn de volgende Heeren: J. B. Maxwils, met 216 stemmen; W. J. van Heinsbergen 176; G. Nicola, Sr. 155 en B. M. Perk 153. De heeren: E. P. Borst, bekvam 128 stemmen; J. Pauwels, Wzn. 120; M. L. Hermans 104 en F. N. de Charre 64. De thans voltallige kamer bestaat uit de Heeren L. J. Enthoven, C. L. Keurenaar, P. Varkevisser, J. B. Maxwils, W. J. van Heinsbergen, G. Nicola, Sr. en B. M. Perk.

* Gisteren heeft aan het provinciaal bestuur in Zuid-Holland, de aanbesteding plaats gehad van het zinken van eenige rijzen zinkstukken voor dam B met het herstellen en opmaken van dien dam en het doen van eenige voorzieningen aan den dam A, beide gelegen aan de noordzijde van het eiland Goedereede, welk werk is aangenomen door den heer Rijks Schaddelee, te Goedereede, voor f 11.500.

Gisteren heeft aan het provinciaal bestuur te Utrecht de aanbesteding plaats gehad van den aanleg der electro-magnetische telegraaflijn van Utrecht, over Katlenburg en Boimmel naar 's Hertogenbosch, in drie perceelen, en is het eerste perceel aangenomen door den heer J. B. Maxwils te 's Hage voor f 6994. Het tweede perceel door den heer Jockin, te Venlo, en het derde perceel door den heer J. B. Maxwils te 's Hage voor f 4994.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toezicht te Rotterdam zijn op den 11den dezer opgegeven: 41 cholera-lijders, 6 herstelden en 10 overledenen en; op den 12den 51 cholera-lijders, 10 herstelden en 27 overledenen.

Heden wordt in de militie zaal te Amsterdam plegtig geopend de Tentoonstelling van bouwmaterialen, die door de zorg der vereeniging voor volksvlijt en der Maatschappij der bevordering van bouwkunst is tot stand gekomen.

Op den 8sten dezer is aan de Hoogeschool te Utrecht gepromoveerd tot doctor in de Wis- en Natuurkunde, de heer L. Mulder, geb. te Rotterdam, na de verdediging van zijn Historisch kritisch overzicht van de bepalingen der equivalent gewigten van 24 metalen.

De Nieuwe Noord-Brabander van den 18den dezer zegt: Wij vernemen met belangstelling, dat het Z. M. den Koning goedgunstig heeft behaagd, goed te keuren het Reglement van beheer voor het waterschap voor de uitwatering van Grave naar den Amer, door de Prov. Staten in de jongste zomer-vergadering vastgesteld. Het waterschaps-bestuur wordt hierdoor in staat gesteld, zijne werkzaamheden aan te vangen en krachtadig voort te zetten. Wij twijfelen niet, of het waterschaps-bestuur zal thans met eene vaste hand het belangrijke werk beginnen en der ingelanden toonen, dat hunne belangen met onvermoeiden ijver worden behartigd.

Men verneemt, dat hij het stedelijk bestuur van 's Hertogenbosch eene dispositie van den Minister van binnenlandsche zaken is ingekomen, waarbij wordt te kennen gegeven, dat, indien tot het leggen van eene schipbrug over de Maas te Hedel (verzoek van dat bestuur uitgegaan) mocht worden besloten, de uitvoering zal geschieden ten koste van den staat, maar dat voor het oogenblik daartoe niet kan worden overgegaan.

Op den 9den heeft de president der arrond. regtbank te Alkmaar, den heer mr. C. F. T. van Maanen, benoemd tot substituut-officier van justitie bij die regtbank, in eene plegtige teregtzitting geïnstalleerd, waarna ook de heer officier den nieuw benoemde heeft toegesproken; welk een en ander door den heer van Maanen is beantwoord geworden.

* Men schrijft ons uit LEYDEN van gisteren: De Gemeenteraad heeft op heden tot Wethouder verkozen: den Heer H. P. C. Stoffels, in plaats van Mr. N. Sikkel Groos, die als raadslid afgetreden zijnde, tevens ophield Wethouder te zijn. — Als lid der Commissie van fabrikage werd de Heer Stoffels door Mr. Hugo Gevers vervangen.

△ Men schrijft ons uit MEPPET: Door den raad dezer Gemeente is besloten alhier een tusschen kantoor daar te stellen voor de rijks telegrafie.

De daarstelling zal geschieden bij wijze van proefneming, ofschoon ook door den minister van binnenl. Zaken is bepaald, dat de tusschen kantoren de bruto ontvangst tot f 2000, moeten aanvullen. —

§ Men schrijft ons uit BREDA: Gister werd in onze stad het gerucht verspreid, dat tengevolge eener alhier van wege Z. M. ontvangen kabinet schriftjen, de oebereidselen voor de feesten, die, ter gelegenheid van

het 25jarig bestaan van de Koninklijke Akademie voor de zee- en landmagt, op den 26, 27 en 28 dezer binnen onze muren zouden worden gehouden, vensklaps waren gestaakt, en dat die feesten zelve of onbepaald zouden worden uitgesteld, of in het geheel geen voortgang zouden hebben.

Thans echter beter ingelicht, kunnen wij daaromtrent het volgende mededeelen:

Bij het programma dier feesten, waarvan een exemplaar door de commissie, met de regeling er van belast, aan Z. M. was gezonden, is melding gemaakt van eenen standaard, die te dier gelegenheid aan de Koninklijke instelling, in den persoon van den Heer generaal-majoor, gouverneur der Akademie zal worden aangeboden, als een blijk van erkentelijk aandenken van wege de burgerij van Breda.

Nu schijnt die benaming van standaard, in het programma gebezigd, een minder gelukkig gekozen woord te zijn geweest; immers verneemt men, dat van wege Z. M. aan de commissie, door tusschenkomst van den minister van oorlog, is te kennen gegeven, dat zoodanig militair gedenkteeken alleen door of namens Z. M. en geenszins door eene stad of welke vereeniging ook, zonder Zijne Hooge goedkeuring aan eenig militair korps kan worden uitgereikt, en dat Z. M. ook ongenegen was in deze zoodanige goedkeuring aan de commissie te verleenen, — en, voegt men er bij, was gelijktijdig bij den Heer gouverneur der Akademie eene aanschrijving ontvangen, waarbij het aannemen van dat gedenkteeken werd verboden.

De commissie voor de feesten heeft getracht het misverstand, dat bij Z. M. omtrent den aard en de bestemming van dit in allen deele colossale gelegenheidsstuk schijnt te zijn ontstaan, op te helderen, door onmiddellijk eene teekenscheffers er van aan Z. M. op te zenden, en moet de commissie tevens bij een eerbiedig adres de Hooge goedkeuring van Z. M. hebben verzocht tot het aanbieden van zoodanig monument, dat alleen bestemd kan wezen tot het erlangen eener vaste standplaats binnen het gehouw der Koninklijke Akademie.

In afwachting nu dier Hooge goedkeuring, zal echter, naar men meent, met de toebereidselen voor de feesten worden voortgegaan; terwijl bij onverhoopte afwijzing van het verzoek der Commissie, nader zal worden bepaald, welke veranderingen dien ten gevolge in de orde der feesten zullen behooren te worden daargesteld en welke bestemming, in dat geval, aan het reeds genoogzaam voltooid gedenkstuk zal moeten worden gegeven.

Ingezonden Stukken.

HARMONISCHE OVERWEGINGEN
VAN EEN
APRIL-ADRESSANT.

Lamentoso zit ik peinzend over 't geen ons wedervoer
Sinds dat Romens Allocutie Neerland bragt in rep en roer,
Hoer, daar sobalt het «laat ons teek'nen, want de Godsdienst
(loopt gevaar.»
Dolce vraag ik, hoe kan 't wezen? Forte schreeuw't men «tee-
(ken maar.»
En ik hen te post geloopt, want men maakt ook mij bekend,
Dat de stapel in zon vallen van mijn vleeschlijk instrument.
Dat de Bisschop risoluto met of zonder concordaat,
Ons con gran espressione braden zon als carbonaat.
Mogt dit wat insano klinken, 't is voorwaar niet mijne schuld,
Maar wel die der predikanten, met heer DRIBLINGEN geest vervuld,
«Kracht» en «Waarheid» scheen te vreezen voor de Roomsche
(brooze quist,
Zoo zelfs, dat men tutt legato zich in 't Mouvement vermist.
Daarom zoekt men naar den Grondtoon, als het orkest niet so-
(oord,
Dat tot switing werd gebezigd in een Reiken van d' onds soort.
In de plaats van 't Evangelie, dat ons viest Adagio.
Steg de Staatsmacht draaamt 't hollen in een vrag prestissimo.
't Werd toet reeds voorspeeld en waarlijk dolornoso zie ik thans,
Dat we een Point d'Orgue naadren, neen, 'k wil zeggen een
(Cadaver,
Die in 't chromatique zwijmelt en het resolveeren vrees:
Zeker was die Modulatie Fuga voor den vrijheids-oest.
Alla Breve viel «Bans THORBACK» en hetgeen ik fluks vernam,
Was, dat pizzicato presto weer VAN HALL op 't kussen kwam.
Die zon alles harmonieeren, breidlen Romens overmoed;
Zal hij ook den Bisschop weren? Ja dat hoort men niet regt goed.
Om de zaak wel te beginnen, treedt hij tot Hijmens-altair
Amoroso — maar Andante, want de man telz vestig jaar.
Kort nadat men pendendosi het concert der Kamer stait,
Spreekt hij zeer impetuoso hare dissolutie uit.
Toenging hij een wetje maken, niet de Grondwet vlak
Maar «vriend» GROEN belooft te helpen, met zijn
GROEN ziet in, dat die Ontbinding heeft een
Daarom roept hij Bis! Da Capo! laat 't Dal
Midlerwijl, tempo rubato, gaat colossaal DUBTENVELT
Naar den Vorst van 't oed Rome, met zoon VAN HALL vertelt,
Eenen kwaden dank te wezen, dien de wet kon doen ontstaan,

En daarover te onderhandlen met den Prins van 't Vatikan. Nu werd FLORIS zeer geheeld, wyl het Protestantsch agevoel Weer ad libitum geschokt was en per saldo zonder doel. Om dien dissonant te weren, gaat zijn goochelaars-talent t' Onderhandlen, converteeren, in een zacht *attouchement*. *Lusingando* raadt hij verder: speel toch nu *con sordine*, Want als LICHTENVELT zal keeren is het *tutt' armonice*. 't Is alzoogeen *Concertando*, maar slechts *accompagnement* Dat ons Neerland hier ten deel valt door dien wijzen president. Toen al *fine* LICHTENVELDE van zijn reisje huiswaarts kwam, En dra bij de Eerste Kamer zijn vacante plaats hernam, Sprak hij *Grave Maestoso* dat zijn missie was volbragt En een resultaat bevatte, dat men nog geduldig wacht, Als ook dat in een *postscriptum* volgens d' uitleg van dien Heer, Zijn instructie meest vervat was en 't komt eindelijk hierop neer: Dat van beide «Sovereinen» d' onverbreekbare vriendschapsband Weer op nieuw en vast gesnoerd was tot groot heil van 't vader-

(land. Voorts zegt hij: «*Signori cari, ricevete tutti la, Molte benedizione della Sacra Maesta.*» — Met dit Italiaansche mixtum zijn wij nog geen stap vooruit En ik vraag dus ander male, wat ons teekenen heeft beduid? Niets helaas «misleide» vrienden, 't grapje komt ons duur te staan, Als de zaak toch zoo zou loopen, waarom moest THORBECKE gaan? 'k Bezit helaas geen enkel aandeel in de Handelmaatschappij, Ben geen armen-goed-curator en won kruis noch munt er bij. Nu vertellen groote heeren *lento et cantabile* Aan 't *capriccio burlando* deed geen onzer immer meê. O, dat teekenen is een lesje voor de «kern van 't volksbestaan», *Senza brio, senz' affetto* laat men den «plebejer» gaan. 't Batig saldo loopt *morendo*, 't deficit breekt dra weêr los, Slechts *Scherzando* kan men zeggen:

«*Justitiae sol illustra nos.*»

Amsterdam, Sept. 1853.

M. D.

Mijnheer de Redacteur!

Bij het lezen van dat gedeelte der redevoering van den Heer VAN DAM, waarin hij de Roomschen *het brood wil onthouden*, kwam mij onwillekeurig in de gedachten, dat dit ook het plan van nu wijlen den Hr. DRIELING was geweest, die de R. K. geen voedsel wilde geven. — wie weet wat hij gedaan had, als hij was blijven leven — Een treurig vooruitzicht, dacht mij, voor onze arme landgenoten, want ik geloof niet, dat het lot van graaf UGOLINA en zijne zonen op den Ruitoorn te Pisa hen toelachen zal. — Maar op die manier wordt er toch geen *bloed gestort*, meent mischien zekere partij; — en dat is, geloof ik, voor vele hunner eene groote geruststelling des gewetens, — er worden geene martelvuren ontstoken en wij raken ze toch kwijt, — het eenige waar het ons om te doen is.

Apropos, van martelvuren etc. gesproken, waarover in de laatste tijden zoo is geschreeuwd; denken die schreeuw-ers dan, dat wij, zoo Rome goedvond, die op te rigten en te ontsteken, zoo dadelijk klaar zouden staan, om er op te klauteren en ons *ad majorem Dei gloriam* te laten braden? Dit moge in den smaak van onze uithongeraars vallen, maar wij passen er voor. Rome weet zeer goed, dat als zij die kunsten begon, wij op nadrukkelijke wijze zonden betoogen, dat wij hierop volstrekt niet gesteld waren, onder volkomen permissie om er zelve gebruik van te maken. Zij kan zulk volkje schrik aanjagen, maar wij zijn niet bang voor haar, even als zij wel brood zal weten te vinden al wordt het haar niet door de firma VAN DAM FAKKEL en Co. geleverd.

Maar alle gekheid op een stokje, laat ons nu eens zien wat de lui meenen al zeggen zij het ons niet. De Heer VAN DAM wil dat ieder Protestant zijnen Roomschen landgenoot zooveel mogelijk de gelegenheid tot broodwinnen ontbreke, niets door Roomschen late verrigten of leveren enz. — Waarlijk een zedelijk middel om Rome te bestrijden en het zijn toch alleen zedelijke middelen, die wij hiertoe mogen aanwenden; — nu dit blijft voor rekening van den Hr. VAN DAM; — maar het origineelste hiern is, dat die heer de hantie wil doen gelooven, dat dit de meening van een groot deel van haar zelve is en niet zijne individuele opinie en die der Fakkel, (aliae *tison d'enfer, brandon de discorde*.) en dit meent hij toch en zegt het met een aplomb een beter lot waardig.

Verbeeldt u eens een predikant in zijne gemeente in een onzer Noordbrabantsche dorpen, geheel doordrongen van de leer des Heeren VAN DAM, die dus niets aan Roomschen willen laten verdienen. Welk een lief leventje zullen die goede menschen hebben. — Van de 1600 of 1800 inwoners zijn er 50 á 60 protestanten, alle landlieden en kinderen, gelijk de Hr. VAN DAM zeer goed weet, wat moeten dezen nu doen als hunne schoenen versleten zijn en hunne rokken vernieuwd moeten worden? — Alles uit Holland laten komen, niet een brevet van Protestantschen oorsprong versierd — antwoordt men. — Mooi! — Maar zouden er niet zijn die, schoon dit met den besten of liever slechtsten wil der wereld wenschende, hiertoe niet in staat zijn? — Met eenige uitzonderingen, — Wat wordt er nu van dezen. Stuk voor stuk verdwijnt hun tooi, de leeraar aan het hoofd, (wiens kerkelijk toilet het langste duurt), hij en de rest raken die van lieverlede kwijt. — Welk een aandoenlijk schouwspel levert zulk een gemeente dan op. Als bedelaars treden zij daarhenen; dagelijks mist men iets meer, weldra het onmisbaarste, en het DE KONING WAAKT, volgens den Hr. VAN LENNEP, in 'voce «*Naaktloopers*» moet eiedeljk met nadruk op hen worden toegepast. Werkelijk een benijdenswaardig lot; maar zij behoeden toch den protestantschen zin, en die is ook al benijdenswaardig, zegt men; — ik geloof het gaarne, doch kleedje er eens mede.

Liefelijk tafereel van de toekomst van sommige gemeenten

in Nederland, als het mogelijk ware, dat de leer des Heeren VAN DAM overal ingang vond. — Gelukkig is dit het geval niet en ons blijft dus eene betere hoop over.

EEN ROOMSCH CATHOLIEK.

Mijnheer de Redacteur!

In de ministerieele bladen (*de Fakkel* o. a. — welke eer-volle ondersteuning!) wordt gewag gemaakt van de onverdraagzaamheid der Catholijken, getuige de niet herbenoeming als lid der Eerste Kamer van den Protestantschen heer Verhey van den Bogaerd, door de Staten van Noord-Brabant.

Wie gaf er aanleiding toe? Welke omstandigheden waren voorafgegaan? — Dit meldt men niet.

Korten tijd te voren, bij de laatste verkiezingen van Provinciale Staten in dat gewest, sloot het district Heusden, hetwelk steeds twee Protestanten en twee Catholijken afvaardigde, de twee Catholijken uit, en koos vier Protestanten. De heer Verhey van den Bogaert nu hoort in dit district te huis. — Wie gaf nu de eerste aanleiding? X.

Mijnheer de Redacteur!

Het heeft bij sommigen bevreemding verwekt, dat de ministerieele, zoo binnen- als buitenlandsche organen met kinderlijke ernst hebben uitgewijd over de tevredenheid van den heer Ligtenvelt over zijne ontvangst te Rome. Is 't dan, meende men, een zoo vermeldingswaardig feit, dat de beleedigende, de aanvallende partij zoo het heet, die alles heeft te verliezen bij de stoornis der entente cordiale, zich tot verzoening geneigd betoont, en onder andere middelen daartoe ook voorkomendheid en hoffelijkheid jegens een gezant aan den dag legt? Maar waarom dan met zooveel ophof van Rome's beleefde receptie gewaagd? *Voici le fin moi.* Zoodra de zending van den heer Ligtenvelt bekend werd, schreef een hooggeplaatst Katholijk naar Rome dat Zijne Excellentie niet geheel ontdaan is van ijdelheid en praalzucht, noch wars van eerbetoen; dat men dus met eerbewijs, pligtpleging en feestelijk onthaal den naiven diplomaat nog al ligt voor zich zou innemen. Deze karakterschets nu, schijnt de Italiaansche geslepenheid niet zonder vrucht geexploiteerd te hebben, en, om het succes van deze onschuldige list te volmaken, is het de heer Ligtenvelt zelf die er, in de eenvoudigheid des harten, de reussite van verkondigt.

De heer Ligtenvelt zegt in zijne rede dat het ministerie de belofte hem gedaan, van te zullen zorgen voor de interimaire waarneming zijner portefeuille, is nagekomen.

De heer van Hall daarentegen sprak aldus in de zitting van den 18 Aug. «Ik geloof dat zoo kort voor de verdediging van het wets-ontwerp, wij geen enkel man zonden hebben kunnen vinden, die eene portefeuille in het kabinet zou hebben willen aanvaarden» en verder: «Zoo het nu mogt zijn, ik spreek in de *hypothese* van den vorigen redenaar (den heer Luyben), dat geen R. Katholijk zelfs ad interim de portefeuille van Roomsche eeredienst zou hebben willen aannemen» enz.

Ligt niet in deze woorden eene ontkenenis opgesloten, hoe schroomvallig ook ingekleed van het aanbod der portefeuille van R. C. Eeredienst aan verscheidene R. Catholijken gedaan? Al wederom een formeel dementi door den heer Lightenvelt aan zijnen ambtgenoot toegevoegd! O waarheids-liefde der «tegenovergestelde rigting!»

O.

Advertentiën.

Verschenen bij den Boekhandelaar C. POTHAST, te Nijmegen, en mede verkrijgbaar bij de GEBR. VERHOEVEN, te 's Bosch, en bij G. L. VAN LANGENHUIJSEN, te Amsterdam:

TE DEUM,

VOOR VIER MANNEN-STEMMEN, MET ORGEL-BEGELEIDING, OORBRAGEN LIJN DEN

Aartsbisschop en de Bisschoppen van Nederland, bij de heugelijke herstelling der R. K. Hierarchie;

DOOR B. A. POTHAST,

PR. J. PROF. TE ROLDUC.

Prijs der Partituur en een stel Zang-partijen. . . f 4.50
" van een stel Zang-partijen alleen. . . " 1.70
De geschrevene Orchest-partijen zijn verkrijgbaar à " 5.00

De Nederlandsche Staatswetten.

Heden is door J. C. LOMAN JR. aan de koopers der vorige Afleveringen verzonden:

De 10de Afl., bevattende de Wetten op het Zegel, Prijs f 0.25.
De 11de Afl., de Wet op de Kerkgenootschappen, Prijs f 0.05.
Even als de vorige Afleveringen zijn ook deze Wetten, AFZONDERLIJK, ZONDER PRIJSVERHOOGING verkrijgbaar. Vroeger zijn in deze verzameling verschenen:
1ste afl. de Grondwet, prijs f 0.20; 2de afl. de Kieswet, prijs f 0.25; 3de afl. de Provinciale Wetten en de wijzigingen, prijs f 0.35; 4de afl. de Vreemdelingen-wet, de Wet wie Nederlanders zijn, enz., prijs f 0.50; 5de afl. de Gemeente-wet, prijs f 0.25; 6de afl. de Wet op de Burgerlijke pensioenen, prijs f 0.15; 7de afl. de Militaire Wetten, prijs f 0.45; 8ste afl. de Onteigenings-wet, prijs f 0.15; 9de afl. de Jagtwet, prijs f 0.20.
Elke Aflevering is van Omslag en Register voorzien. Prijs van de 1ste—11de Afl. f 2.30. (98)

Bij JOH. NOMAN EN ZOON, te 's Gravenhage.

Van denzelfden Componist verscheen vroeger:

M I S,

VOOR VIER MANNEN-STEMMEN, MET ORGEL-BEGELEIDING MET EEN STEL ZANG-PARTIJEN, à f 6. Aanvragen franco. (97)

Bij JOH. NOMAN EN ZOON te Zalt-bommel is uitgegeven en alom te verkrijgen:

Dr. F. JUNGHUHN, Terugreis van Java naar Europa, met de zoogenaamde Engelsche Overlandpost, in de maanden September en October 1848. — Met vele fraaije gekleurde platen, roijaal formaat f 2.90.

Het wettelijk Armwezen,

of de verschillende gevoelens over de hoofdpunten eener wetgeving op het Armbestuur, voorgesteld en overwogen in verband met het aanhangig Ontwerp van Wet. gr. 80. f 1.90.

H. VAN DEN HEUVELL, Gepensioneerde Officier van Gezondheid der 1e klasse van het O. I. Leger. Leefregel, Itygiësmé der kinderen in O. I., benevens de voornaamste ziekten, die aldaar bij hen voorkomen, met hare behandeling op practische ondervinding grond, gr. 80. f 2.50.

ALGEMEEN REGISTER op de Nederlandsche Staatsbladen van 1813—1850, in één deel, gr. 8. f 4.80. Vooral voor Gemeente-besturen is dit werk onontbeerlijk. (99)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 18 September 1853.

Nederland. Pct.	Russland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½	Hopel 1798/1816 5
Dito Certificat. 3	Dito 1823/1829 5
Dito dito . 4	Dito 1831/1838 5
O. I. Leening. 4	Dito Dito 4½
Amort. Syndic. 3½	Dito Hope . . . 4
Hand.-Maats. . 4½	Dito Stieglitz. . 4
Belgie.	Dito dito 5e Ser. . 4
Certificaten. . . 2½	Inachr. Assig. . 6
D° <i>Bothschild.</i> 2½	Certific. dito. . 6
Frankrijk.	
Obligatien. . . 2	
Spanje.	
Nieuwe . . . 1	Obligatien . . . 4
Dito Buitenl. . 3	Oostenrijk.
D° Binnel. 9/m. 3	Metalliek . . . 5
Bew. Sp. Com. 5½	Dito bet. Amst. 5
Amort. Schuld. 5½	Dito letter B. . 5
Portugal.	Dito 1847 . . . 2½
Londen nieuwe. 3	Dito 1851/1852 2½
Dito uitgest. . 4	

Mexic., te Londen 3 pct. 24½; Dito Onb. 23½, 1½, 7; Gren., te Londen Onbep. 21; dito Uitgesteld 9½.

Uit bovenstaande notering blijkt de gevoelige achteruitgang welke de fondsen sedert gisteren ondervonden hebben, welke veroorzaakt werd door veelvuldige verkooporders, die op de aanhoudende lager afkomende binnen- en buitenl. beursen bewerkstelligd worden.

FRANFORT, Maandag, 12 Sept. 5 pct. Metal. 85½; Londen fl. 250 128; Bankactien 1496; 3 pct. Spanje 42½; 1 pct. dito 22½; Wissel op Weenen 109.

Oostenrijksche fondsen nagenoeg onveranderd, Spaansche vaster.

LONDEN, Dingsdag 13 September. Consols op tijd 95½; Mex. N. 3 pct. 25½; Gren. Uitg. 9½; Spanje 1 pct. 22½; dito Certificaten 5½.

De overige fondsen flauw.

PARIS, Maandag 12 September. Fr. 4½ pct. 101.60; dito 3 pct. op t. 77.35; Sp. Binn. 3 pct. 42½; dito 1 pct. 22½; Russen 4½ pct 99; N. Metal. 97; Piemont 97.

WEENEN, 12 September. N. Metal. 94; dito Lit. B 109; Bankactien 1369; Lomb. 5 pct. 98½, Lot. v. fl. 250 137½; wiss. Londen 10.42; Parijs 129½; Zilver 91.

Er hadden veel verkoopen plaats voor buitenl. rekening